

عنوان

بخشنامه مزد سال ۱۳۶۰

برای دسترسی به کلیه قوانین و مقررات، آموزش ها و مقالات تخصصی قانون کار

در سایت اینترنتی کارتابان

اینجا کلیک کنید

شورای عالی کار پس از چندین جلسه و مذاکرات مفصل در تاریخ ۱۳۶۰/۲/۱۴ با عنایت به وضع اقتصادی مملکت و آثار جنگ تحمیلی و محاصره اقتصادی و این که سیاست افزایش دستمزد نباید موجب افزایش تورم، تشویق مهاجرت روستاییان به شهرها، ممانعت از استخدام جدید و کاهش شاغلین گردد و این که پس از برقراری جمهوری اسلامی تفاوت فاحش سطح دستمزدها تا حدی تعدیل شده، به استناد ماده (۲۲) قانون کار و تبصره (۵) ماده واحده قانون اجرای طبقه‌بندی مشاغل در کارگاه‌ها، حداقل مزد و مقررات مربوط با اعطای یک پایه ترفیع سنواتی و ارتقای طبقه (یا شغل) و نحوه پرداخت اضافه دستمزد از اول فروردین ماه سال ۱۳۶۰ در سراسر کشور برای کارگران صنایع و حرف را به شرح زیر تصویب نمود:

۱- حداقل دستمزد روزانه کارگر عادی در صنایع و حرف در سراسر کشور به مبلغ ۶۳۵ ریال تثبیت می‌گردد.

۲- چون اجرای مفاد بند (۳) مصوبه مورخ ۱۳۵۹/۱/۲۶ شورای عالی کار در مورد پرداخت مبالغی به عنوان پایه (سنوات) بر اساس فرم‌های مربوط به امور ارزشیابی، لیاقت، شایستگی، انضباط و کارآیی هنوز عملی نگردیده است، لذا در سال ۱۳۶۰ نیز به طور ثابت مبلغ ۴۰ ریال در روز به عنوان پایه (سنوات) به دستمزد کلیه کارگران کارگاه‌های صنعتی، تولیدی و خدماتی و حرف اعم از این که در کارگاه طرح طبقه‌بندی مشاغل وجود داشته باشد و یا نداشته باشد در ازای یک سال خدمت اضافه می‌شود.

توضیح: به کارگران فصلی که مدت کارشان در طول سال گذشته بیش از ۶ ماه باشد ۴۰ ریال و به کارگران فصلی که کمتر از این مدت کار کرده باشند ۲۰ ریال به عنوان پایه (سنوات) تعلق می‌گیرد.

۳- پرداخت اضافه دستمزد ناشی از ارتقای طبقه (شغل) در کارگاه‌هایی که طرح طبقه‌بندی مشاغل دارند در سال جاری نیز به علت حذف پایه‌های جداول مزد به استثنای طبقات شغلی پایه یک می‌بایستی با توجه به ضوابط آیین‌نامه اجرایی طرح کارگاه و دستورالعمل وزارت کار و امور اجتماعی انجام شود.

۴- کارفرمایان کارگاه‌های صنعتی، تولیدی و خدماتی می‌توانند با مشورت کمیته‌ای متشکل از نماینده یا شورای اسلامی کارگران و سرپرستان کارگاه برابر مقررات زیر روزانه تا میزان حداکثر ۶۰ ریال و حداقل ۲۰ ریال علاوه بر حق سنوات مذکور در بند (۲) این مصوبه به دستمزد کارگران اضافه نماید.

الف- افزایش دستمزد مذکور در این بند فقط با ارقام ۲۰ و ۴۰ و ۶۰ ریالی امکان‌پذیر است.

ب- مقررات این بند در مورد کارگاه‌هایی هم که مزد به صورت کارمزد، مقاطعه، واحدی و میلیونی پرداخت می‌گردد با ثابت بودن نرخ کارمزد لازم‌الرعا می‌باشد.

۵- مبالغی که در سال جاری در برخی از کارگاه‌ها به عنوان اضافه مزد پرداخت شده است جزیی از اضافه مزد ناشی از اجرای این تصویب‌نامه تلقی می‌شود. در هر حال هیچ کارگاهی حق ندارد کمتر یا بیشتر از مقررات این تصویب‌نامه در مورد افزایش دستمزد یا هر نوع مزایای دیگر اقدام نماید.

۶- مقررات این تصویب‌نامه شامل حال دانش‌آموزان و دانشجویانی که در ایام تعطیلات تابستانی سال ۱۳۶۰ به طور موقت در واحدها به کار مشغول می‌شوند نخواهد بود و مزد ایام کار آنها با توافق طرفین تعیین و پرداخت خواهد شد.

وزیر کار و امور اجتماعی - میرمحمدصادقی

بخشنامه معاون نظارت بر روابط کار و وزارت کار و امور اجتماعی در خصوص بخشنامه مزد سال ۱۳۶۰ شورای عالی کار

شماره: ۷۱۰۷

تاریخ: ۱۳۶۰/۳/۱۴

در اجرای مفاد بند (۲) و بند (۴) بخشنامه شماره ۵۲۵۴۰ مورخ ۱۳۶۰/۲/۳۱ مربوط به مصوبه مورخ ۱۳۶۰/۲/۱۴ شورای عالی کار راجع به پرداخت پایه (سنوات) و اضافه دستمزد رعایت نکات زیر ضروری می‌باشد:

۱- در مورد پرداخت مبلغ ۴۰ ریال در روز به عنوان پایه (سنوات) که می‌بایستی حداقل در ازای یک سال خدمت به کارگر پرداخت شود- در مورد کارگرانی که در سال ۵۹ استخدام و در اول فروردین ماه سال ۱۳۶۰ کمتر از یک سال سابقه خدمت دارند- از تاریخ انقضای یک سال خدمت این مبلغ به آنان قابل پرداخت می‌باشد.

۲- در مورد پرداخت هر یک از مبالغ ۲۰، ۴۰ و حداکثر ۶۰ ریال در روز به کارگران- شرط حداقل یک سال خدمت در کارگاه ضروری نبوده و چنانچه کارگری در سال ۵۹ در کارگاه استخدام شده باشد هر یک از مبالغ فوق را به وی می‌توان پرداخت نمود.

توضیح: در صورت اجرای مفاد این بند در کارگاه‌های صنعتی و تولیدی و خدماتی پرداخت حداقل مبلغ ۲۰ ریال به کلیه کارگرانی که در سال ۵۹ در استخدام کارگاه بوده‌اند الزامی می‌باشد.

حسن معتمد رضایی - معاون نظارت بر روابط کار

دستورالعمل نحوه محاسبه افزایش دستمزد ناشی از ارتقای طبقه شغل با توجه به بند (۳) مصوبه مورخ ۱۳۶۰/۲/۱۴ شورای عالی کار

شماره: ۱۲۹۲۲/ج

تاریخ: ۱۳۶۰/۲/۳۱

الف- چنانچه در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر افزایش یک یا چند پایه به دستمزد قبلی پیش‌بینی شده باشد برای هر پایه مبلغ ۴۰ ریال در روز در نظر گرفته شود.

ب- چنانچه در آیین‌نامه طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگاه برای احتساب دستمزد شغل جدید کارگر پرداخت مابه‌التفاوت مبلغ ریالی طبقه قبلی و طبقه جدید پیش‌بینی شده باشد، می‌بایستی مابه‌التفاوت مبلغ ریالی پایه یک طبقه شغلی قبلی و طبقه شغلی جدید به وی پرداخت شود.

ج- در سایر موارد پیش‌بینی نشده در این دستورالعمل جهت تعیین تکلیف نهایی از اداره کل بهره‌وری و مزد وزارت کار و امور اجتماعی استفسار گردد.

توضیح: پرداخت اضافه مزد ناشی از ارتقای شغل در کارگاه‌هایی که فاقد طرح طبقه‌بندی مشاغل هستند می‌بایستی با توجه به ضوابط مزدی، رویه و یا عرف کارگاه در گذشته انجام گیرد.

معاون رفاه و تعاون کارگری - غلامعلی معتمدی